

Nr 53.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1934 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928, m. m.

(2:a avd.)

I en den 2 mars 1934 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 241, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan återgivna förslag till

dels lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

dels förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);

dels ock förordning angående ändrad lydelse av 13 § förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Förslag

till

lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 29 § 3 mom., 30 § 4 mom., sjätte punkten av anvisningarna till 30 § samt första punkten av anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola hava ändrad lydelse på sätt nedan angives:

29 §.

3 mom. För sparbank — — — bildande, grundfond.

Sparbank må jämväl åtnjuta avdrag för bidrag till sparbankernas säkerhetskassa.

Sparbankernas säkerhetskassa må göra avdrag för utdelning till sparbankerna.

30 §.

4 mom. För partihandelsbolag, som avses i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker, skall nettointäkten av handel med rusdrycker, där den enligt här ovan givna bestämmelser skulle beräknats till högre belopp, anses utgöra 5 procent å försäljningssumman för under beskattningsåret försålda rusdrycker med undantag för vara, vid vars försäljning bolaget enligt avtal med staten icke äger tillgodoräkna sig handelsvinst.

För sådant — — — utminuterade rusdrycker.

För *utövare* — — — försålda tobaksvaror.

Anvisningar

till 30 §.

6. Under handeln med rusdrycker inbegripas i 30 § 4 mom. även rening, förskäring och annan liknande tillverkning av rusdrycker, som ej är att hänföra till tillverkning av råvara.

till 54 §.

1. Den befrielse från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag, svenska solidariska bankbolag och svenska ekonomiska föreningar, som enligt 54 § a) är medgiven svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, har avseende jämväl å utdelning, som uppburits efter annan grund än i förhållande till innehavda aktier, lotter eller andelar, dock icke utdelning, för vilken det utdelande företaget må njuta avdrag enligt 25 § 1 mom. sista stycket eller 29 § 2 mom.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1935.

Förslag

till

**förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen
den 28 september 1928 (nr 379).**

Härigenom förordnas, att 15 § 2 mom., 56 § 1 mom., 101, 103 och 135 §§ samt 145 § 1, 4, 5, 6 och 7 mom. taxeringsförordningen skola hava ändrad lydelse på sätt nedan anges, samt att i sagda förordning skall införas en ny paragraf, benämnd 124 a §, av nedan angiven lydelse:

15 §.

2 mom. Ordförande i — — — av magistraten. I stad utan magistrat, där debitering av kronoutskylder verkställes av annan än häradskrivare, skall erforderligt biträde lämnas av tjänsteman, som ställes till förfogande av drätselkammaren.

56 §.

1 mom. Granskning av — — — 115 §§.

Självdeklaration skall — — — verkställa taxeringen. I fall som i 124 a § sägs äger ock ombud för besvärberättigad kommun taga del av självdeklaration, vilken legat till grund för sådan taxering av inkomst, som besvärerna kunna avse. Den som — — — den skattskyldige.

Då besvär — — — anlitate medhjälpare.

101 §.

Innefattar länsprövningsnämnds — — — prövningsnämndens protokoll.

Har prövningsnämnd jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § gjort ändring beträffande fastighetstaxering, skall, i den mån ej delgivning av beslutet sker enligt 100 § 2 mom., genom länsstyrelsens försorg utdrag av nämndens protokoll rörande beslutet för kännedom tillställas, förutom klaganden, den skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skattskyldigheten hänför sig, jämväl denne, den kommun, där fastigheten är belägen, så ock, där den skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt haft sin hemortskommun i annat län, landskamreraren i det länet.

103 §.

Stadgandena i 98 och 100 §§ samt 101 § andra stycket skola hava — — — 20 november.

124 a §.

1 mom. Har skattskyldig vid taxering till kommunal inkomstskatt åtnjutit avdrag enligt 45 § kommunalskattelagen eller har för skattskyldig vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt förmögenhet beräknats med hänsyn till fastighets taxeringsvärde, och sker genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten eller beslut jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § av prövningsnämnd sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen, att avdraget eller förmögenheten bör beräknas till annat belopp än som skett, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen av inkomst eller förmögenhet anföras hos prövningsnämnden, eller, om denna taxering redan varit föremål för beslut av kammarrätten, vilket ej överklagats, eller av Kungl. Maj:t, hos den myndighet, som meddelat beslutet. Är sagda taxering i annan ordning föremål för prövning av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, skola besvä-

ren anföras hos den myndighet för att prövas i sammanhang med prövning av målet i övrigt.

Rätt att anföras besvär som nu sagts tillkommer den skattskyldige, där han ej gjort sig skyldig till underlåtenhet som avses i 39 § 1 mom., landskamreraren och, såvitt angår taxeringen till kommunal inkomstskatt, kommun.

Besvären skola, skriftligen avfattade, ingivas till den länsstyrelse, som med motsvarande tillämpning av 119 § 1 och 2 mom. vederbör, av skattskyldig eller kommun inom sex månader och av landskamrerare inom åtta månader från den dag, då beslutet rörande fastighetstaxeringen meddelats. Försummas något av vad sålunda föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvär, som anföras hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t, i stället för till vederbörande länsstyrelse ingivits eller insänts direkt till kammarrätten eller Kungl. Maj:t, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, om besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling enligt 124 § 2 mom.

Besvär enligt denna paragraf må ej företagas till avgörande, förrän ovan stadgade besvärstid gått till ända, ej heller, därest beslutet om fastighetstaxeringen överklagats, förrän detta ärende blivit slutligen avgjort.

Vid besvär enligt denna paragraf skola i övrigt de föreskrifter, som avse besvär enligt 123 §, äga motsvarande tillämpning.

2 mom. Besvär enligt denna paragraf böra ej, såvitt icke av skattskyldig eller kommun anförda besvär eller andra särskilda omständigheter därtill föranleda, anföras av landskamrerare, med mindre besvären avse rättelse av avsevärt missförhållande, förorsakat av den ändrade fastighetstaxeringen.

135 §.

Har genom — — — för verkställighet.

Utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t beträffande fastighetstaxering skall, därest utslaget innefattar ändring av prövningsnämndens beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skattskyldigheten hänför sig, jämväl denne, den kommun, där fastigheten är belägen, landskamreraren i det län, där fastigheten är belägen, så ock, där den skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt haft sin hemortskommun i annat län, landskamreraren i det länet.

145 §.

1 mom. Av statsmedel bestridas:

1) ersättning åt — — — i taxeringsnämnderna;

- 2) ersättning åt — — — i Stockholm;
- 3) bidrag till — — — det allmänna;
- 4) gottgörelse för — — — tjänstemän; samt
- 5) kostnader för taxeringen, vilka omförmälas i 5 och 6 samt 8—12 mom. här nedan.

4 mom. Efter prövning av de yttranden och framställningar, som inkommit jämlikt 2 och 3 mom., bestämmer Kungl. Maj:t, huru mycket skall ställas till förfogande för varje länsstyrelse och huru mycket skall till kommun utanordnas.

Därvid må vad som ställes till länsstyrelsernas förfogande för ersättning åt ordförandena i berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna samt åt de av länsstyrelserna förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna, för ersättning såvitt angår allmän fastighetstaxering åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden samt för det i samband med allmän fastighetstaxering jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner utgöra sammanlagt högst ett belopp, motsvarande två hundradels procent av taxeringsvärdet å all fastighet i riket, sådant detta värde beräknats enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

Vad som ställes till länsstyrelsernas förfogande för ersättning åt ordförandena och kronoombuden i taxeringsnämnderna, för ersättning såvitt angår årlig taxering åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden samt för det i samband med taxeringsarbetet jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner må sammanlagt utgöra högst ett belopp, motsvarande fyra procent av summan av inkomst- och förmögenhetsskattens grundbelopp för hela riket, sådan denna summa beräknats enligt taxeringsnämndernas beslut.

Vid fördelningen mellan de till ersättning berättigade av till länsstyrelse anvisat belopp bör fästas avseende på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga och därå nedlagda skicklighet, tid och arbete, och bör i förekommande fall jämväl tagas i betraktande ersättning, som kan hava blivit vederbörande av kommun tillerkänd och kommunen av statsmedel gottgjord. Särskilda föreskrifter angående fördelningen må av Kungl. Maj:t meddelas. Med iakttagande härav bestämmes fördelningen av länsstyrelsen.

5 mom. Till gäldande av de av fastighetsprövningsnämnds, länsprövningsnämnds eller Stockholms stads prövningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom gottgörelse åt tjänsteman, som jämlikt 16 § 2 mom. förordnats att för vissa fall fullgöra landskamrerarens åligganden, ersättning för biträde åt landskamrerare vid förberedande göromål, arvode för protokoll- och längdföringen, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för uppassning hos nämnden, må vederbörande länsstyrelse, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, använda erforderligt belopp. Kungl. Maj:t äger ut-

färda särskilda föreskrifter rörande dispositionen av medel för ändamål, som nu sagts.

6 mom. Sakkunnig erhåller för av honom verkställd utredning eller undersökning gottgörelse, som — med iakttagande av de särskilda föreskrifter rörande disposition av medel för ändamålet, Kungl. Maj:t må finna nödigt meddela — bestämmas av länsstyrelsen eller, då den sakkunnige biträtt den mellankommunala prövningsnämnden eller allmänna ombudet hos samma nämnd, av Kungl. Maj:t.

7 mom. Uppgift rörande de jämlikt 4, 5 och 6 mom. till olika personer utbetalda ersättningsbeloppen, avseende tiden från och med den 1 december föregående år till november månads utgång, skall årligen före den 15 december av länsstyrelsen insändas till finansdepartementet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1934 men skall vad angår 56, § 1 mom., 101 §, 103 §, 124 a § samt 135 § ej tillämpas såvitt fråga är om taxering av fastighet för tidigare år än 1933.

De uppgifter, som jämlikt 145 § 7 mom. skola till finansdepartementet insändas före den 15 december 1934, skola avse tiden från och med den 1 november 1933 till utgången av november månad 1934.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 13 § förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Härigenom förordnas, att 13 § förordningen den 14 juni 1933 om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

Ordförande i — — — nödigt meddela. Om ersättning till sakkunnig, som biträtt vid uppskattningen, gäller vad i 145 § 6 och 8 mom. taxeringsförordningen sägs. Av landsting — — — är stadgat.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Den föreliggande propositionen innefattar förslag till vissa ändringar i gällande skattelagstiftning.

Genom proposition den 12 januari 1934, nr 54, har Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag om sparbankernas säkerhetskassa. Denna proposition har av riksdagen bifallits. Såsom följd av nämnda förslag har i 29 § 3 mom. kommunalskattelagen föreslagits, att sparbank vid taxering skall äga åtnjuta avdrag för bidrag till sådan säkerhetskassa, samt att kassan vid taxering skall erhålla avdrag för utdelning till sparbankerna.

Genom proposition den 2 mars 1934, nr 232, har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till reglering i åtskilliga avseenden av partihandeln med sprit av olika slag. Även denna proposition har av riksdagen bifallits. I nu förevarande proposition föreslås, att stadgandet i 30 § 4 mom. kommunalskattelagen skall ändras på det sätt, att i den i sistnämnda lagrum omförmälda försäljningssumman för försälda rusdrycker icke skall inräknas försäljningssumma för vara, vid vars försäljning parti-handelsbolaget enligt avtal med staten icke äger tillgodoräkna sig handelsvinst. Därjämte föreslås, att andra stycket under punkt 6 i anvisningarna till nämnda lagrum skall utgå.

Frågan om beskattning av viss utdelning från kooperativa föreningar, vilken fråga varit föremål för en framställning från länsstyrelsen i Västmanlands län, har jämväl upptagits till behandling i förevarande proposition, vari föreslås sådan lagändring, att återbäring från kooperativ centralorganisation till kooperativa föreningar ej må undgå beskattning. En omformulering av första punkten av anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen har i enlighet härmed verkställts.

Med anledning av en av styrelsen för Svenska landskommunernas förbund gjord framställning har föreslagits, att vid ändring av fastighets-taxering skall ändring i därav beroende taxering av inkomst och förmögenhet kunna äga rum. För vinnande av detta syfte innehåller propositionen förslag om införande av en särskild extra ordinär besvärsmätt för dylikt fall. Stadgandet härom har införts i 124 a) § taxeringsförrordningen.

I syfte att möjliggöra en effektivare kontroll över användningen av anslaget till ersättning för arbete i taxerings- och prövningsnämnd, har föreslagits vissa ändringar i 145 § ovannämnda förordning. I 4 mom. fjärde stycket föreslås sålunda, att särskilda föreskrifter rörande fördelningen av de medel, som av Kungl. Maj:t ställts till länsstyrelsens förfogande för ersättning åt ordförande och kronombud i taxeringsnämnderna m. fl., skola, därest sådana föreskrifter visa sig erforderliga, kunna utfärdas av Kungl. Maj:t. Fördelningen av dylika ersättningar skall enligt förslaget bestämmas av länsstyrelsen i stället för såsom nu gäller av prövningsnämnden. I 5 mom. föreslås likaledes, att där avsedda utgifter för prövningsnämndernas arbeten skola beslutas direkt av länsstyrelsen. Enligt 6 mom. skall liksom hittills gottgörelse till sakkunnig be-

stämmas av länsstyrelse eller, då sakkunnig biträtt den mellankommunala prövningsnämnden eller allmänna ombudet hos samma nämnd, av Kungl. Maj:t. Uppgift rörande utbetalda ersättningsbelopp till de i 4, 5 och 6 mom. angivna personer skall enligt 7 mom. årligen före den 15 december av länsstyrelsen insändas till finansdepartementet.

Övriga i propositionen föreslagna ändringar äro endast av formell natur.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit skäl till erinran mot de i förevarande proposition framlagda förslagen till ändringar i kommunalskattelagen, taxeringsförfordningen samt förordningen om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet. Beträffande förslaget, att fördelningen av ersättningarna till ordförande och kronombud i taxeringsnämnderna med flera skall bestämmas av vederbörande länsstyrelse, har utskottet emellertid ansett sig böra framhålla lämpligheten av, att prövningsnämnden, vilken hittills ägt besluta om sådan fördelning, åtminstone där prövningsnämnden på grund av inom nämnden kända förhållanden kan antagas äga möjlighet att medverka till en rättvis fördelning av ersättningarna, beredes tillfälle att, innan länsstyrelsen fattar beslut i ämnet, yttra sig i fråga om denna fördelning. En sådan anordning måste nämligen vara ägnad att skapa ett ökat förtroende till, att fördelningen sker på ett så rättvist sätt som möjligt, samt vara till gagn för länsstyrelsen i fall av mera tveksam natur.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 241, antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till

1) lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370),

2) förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförfordningen den 28 september 1928 (nr 379), samt

3) förordning angående ändrad lydelse av 13 § förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Stockholm den 25 maj 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.